

РЕШЕНИЕ

№ 4260

гр. София, 22.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

като разгледа докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20231110201660 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалван е Електронен Фиш (ЕФ) Серия К № 3860552/07.08.2020 г., издаден от СДВР, с който на И. И. О., ЕГН *****, с адрес в с. И, ул. „Р“ № , на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400,00 /четиристотин/ лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че процесният електронен фиш е незаконосъобразен и издаден при нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Иска се отмяна на ЕФ, като подробни доводи за това са изложени в подадената жалба. Моли се за присъждане на сторените разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят И. И. О., редовно призован, не се явява. Представява се от адв. С. Ц., с представено пълномощно. В дадения ход по същество процесуалният представител на жалбоподателя моли да бъде отменен издаденият електронен фиш, като посочва, че подробни съображения за това е развила в подадената жалба. Моли да бъде взето предвид, че от събраните писмени доказателства се откриват доказателства за грешка при

измерване на скоростта, доколкото се твърди, че надвишаване на скорост е 30 км/ч. Претендира присъждането на разноски и моли за срок за писмени бележки, като такива са депозириани в дадения от съда срок.

Въззиваемата страна СДВР, редовно призована, не изпраща представител в съдебното заседание. Процесуалният представител на СДВР – юрк. Мануела Димитрова - е депозириала писмени бележки, с които оспорват и молят подадената жалба срещу процесния ЕФ да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Молят да бъде постановено решение, с което да бъде потвърден процесния ЕФ като правилен и законосъобразен. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, доколкото от АНО не е представено доказателство за датата на връчване на обжалвания ЕФ на жалбоподателя, при което положение съдът приема, че срокът за обжалване не е започнал да тече и не е изтекъл към датата на подаване на жалбата.

Жалбата е подадена от легитимирано лице и съдържа необходимите реквизити, и производството по делото е редовно образувано пред Районен съд-София.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, намира за установено следното:

На 07.08.2020 г., в 13:40 часа жалбоподателят И. И. О. е управлявал лек автомобил, марка „ОПЕЛ“, модел „АСТРА“, с регистрационен номер , в с. В, ул. „Л ш“ № . На посочения път било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение – 50 км/ч, доколкото мястото се намира в територията на населено място и се следва от законовата разпоредба за максималната позволена скорост в населено място, ако на самото място не е предвидено с пътен знак да бъде установена по-голяма или по-малка скорост като максимално допустима. При ограничение на скоростта до 50 км/ч., по ул. „Л ш“ № , автомобилът е засечен да се движи с 84 км/ч., от която скорост е приспаднал 3 % толеранс в полза на водача и същата се зачита като 81 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство – мобилна система за видеоконтрол „TFR1-M“ с фабричен № 560. За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш на жалбоподателя, с

който на основание [чл. 189, ал. 4](#), вр. [чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП](#), за нарушение на [чл. 21, ал. 1 от ЗДвП](#), му е наложено наказание "глоба" в размер на 400,00 /четиристотин/ лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на [чл. 283 от НПК](#), а именно – електронен фиш серия К № 3860552/07.08.2020 г.; снимков материал /МПС/ № СА 9309 РС; снимка на уред; справка за собственост на МПС с рег. № копие от Заповед на МВР с № 8121 з- 931/2016 г.; копие удостоверение за одобрен тип средство за измерване; копие протокол от проверка; справка-разпечатка от АИС АНД; копие протокол за използване на АТСС № 4332р-37835/2020 г.; ежедневна форма на отчет; копие писмо № 3286р-12416/2020 г.; справка картон на водача; копие разписка за фиш № 38605, както и представените писмени документи, а именно - писмо от БИМ, постъпило в съда на 25.07.2023 г., съдържащо справка за одобрен тип и техническа годност на мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип „TFR1 –М“, с идент. № 560 към 07.08.2020 г. и писмо от ГДНП, относно техническата изправност на мобилната система към дата 07.08.2020 г. Съдът кредитира изцяло приложените доказателства, тъй като те не съдържат противоречия и в своята съвкупност изграждат непротиворечиво фактите по делото. Освен това, при наличието на еднопосочен доказателствен материал, съдът няма задължение да анализира подробно доказателствената съвкупност, с аргумент а contrario от нормата на [чл. 305, ал. 3 от НПК](#).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Законодателят е предвидил възможност нарушенията по ЗДвП да се санкционират както с наказателно постановление (НП), така и с „електронен фиш“, в предвидените за това случаи. Чрез издаването на ЕФ се осигурява бързина на процеса по установяване и налагане на наказанията. Видно от разпоредбата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП – „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на

контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.“ Задължително условие за санкционирането с ЕФ е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство (АТСС), т. е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, с което се избягва субективният човешки фактор. В процеса по издаването на ЕФ не участват двете страни, които са характерни за първата фаза на административно-наказателното производство.

При разглеждане на дела по оспорени ЕФ районния съд е винаги инстанция по същество съгласно [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#). От това следва, че трябва да провери законността, т.е. да провери, дали правилно е приложен материалният и процесуалният закон, независимо от основанията, посочени в жалбата по арг. от [чл. 314, ал. 1 от НПК](#), във вр с [чл. 84 от ЗАНН](#). В изпълнение на това си правомощия – право и задължение, съдът служебно констатира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#), а именно - данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

От представените по делото писмени доказателства и доказателствени средства се установява също така, че оспорваният електронен фиш е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалния правила.

При издаването на процесния електронен фиш са спазени разпоредбите на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП и чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП. В него се съдържат данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, видът на техническото средство, с което е установено нарушението, както и съответния му номер, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените) разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката, начините за

доброволното ѝ заплащане. Електронният фиш се издава по утвърден образец на министъра на вътрешните работи като процесният такъв съответства изцяло на този образец, за което свидетелства представената по делото Заповед № 8121 з-172/ 29.02.2016 год. на министъра на вътрешните работи, ведно с образец към нея. Видно от представената справка за нарушителя и списък с намерени фишове, датата на издаване на електронния фиш е 10.08.2020 г., т.е. 3 дни след като е извършено нарушението, с оглед на което на нарушителя му е наложено наказанието в срок.

Настоящият съдебен състав не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя за отмяна на електронния фиш поради настъпил давностен срок. Съгласно чл. 82 от ЗАНН касае изтекъл давностен срок за изпълнение на наказанието. Според изричната разпоредба на чл.82, ал.2 от ЗАНН - давността за изпълнение на наказанието започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието. В настоящия случай все още не е налице влязъл в сила акт, налагащ наказание, чието изпълнение от своя страна да е погасено по давност. Такъв акт влиза в сила, когато същият стане необжалваем. За да стане необжалваем един акт, установяващ наказание, следва да изтече определен срок от момента на връчването му или установяване по надлежен ред, че адресатът на акта не може да бъде установен на известния по делото адрес, както и с влизане в сила на съответно съдебно решение. След като не е започнал да тече срокът за обжалване, то не е възможно да е започнал да тече и срокът за изпълнение на наказанието.

От приложените доказателства по безспорен начин се установява, че жалбоподателят е извършил административното нарушение, за което е издаден атакуваният електронен фиш. В същият правилно е описана фактическата обстановка, която се потвърждава от събраните писмени документи, а именно - установено е, че на 07.08.2020 г. в 13:40 ч. на посоченото в електронния фиш място, с ограничение на скоростта 50 км/ч. за населено място, МПС „Опел Астра“, с рег. №, след приспаднат толеранс от 3 км/ч, се е движело със скорост на движение от 81 км/ч., при разрешена такава от 50 км/ч. в населено място или 31 км/ч над допустимата.

Не може да се сподели твърдението на жалбоподателя, че е нарушена разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. и не е приспадната максимално допустимата грешка от измерването на скоростта за

съответния тип АТСС. Видно от представите писмени доказателства по делото, а именно - снимка на заснетия лек автомобил, с който е извършено нарушението, отчетената скорост от автоматизираното техническо средство или система за наблюдение, е 84 км/ч., като съгласно Протокол от проверка № 4-38-19/30.10.2019 г. максимално допустимата грешка е 3 км/ч. при скорост под 100 км/ч. В случая тази допустима грешка е взета предвид, като на нарушителя не му е наложено наказание за шофиране с превишение на скоростта от 34 км/ч., а за превишаване на скоростта над допустимата с 31 км/ч. Нарушението е установено посредством автоматизираното техническо средство или система за наблюдение тип TFR1-M № 560, заснемаща нарушения на ЗДвП. Към момента на нарушението автоматизираната система за наблюдение е била технически изправна, съгласно приложените по делото писмени доказателства, ведно с административната преписка - Протокол от проверка № 4-38-19/30.10.2019 г., протокол за използване на автоматизирано техническо средство и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване, със срок на валидност до 24.02.2020 г.

Процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Именно по тази причина в електронния фиш липсва посочване на конкретен издател или на неговата длъжност, тъй като операторът на системата за видеоконтрол няма това качество. Видът на АТСС е изчерпателно посочен и индивидуализиран в издадения електронен фиш. Съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП - „изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес“. В тази връзка, съдът следва да кредитира приложения снимков материал към процесния електронен фиш като годно веществено доказателствено средство за установяване на нарушението, от което също се установява и скоростта, с която се е движил нарушителят и че същият е санкциониран за скорост след толеранс от 3 км/ч., поради което и твърденията на жалбоподателя, че не е направен толеранс в скоростта, от което следва незаконосъобразност на електронния фиш, се явяват

неоснователни и недоказани.

Видно от представената към процесния електронен фиш разпечатка от клипа на нарушението, в кадъра на камерата е попаднал само процесният автомобил. Процесната система за контрол на скоростта е с вградено разпознаване на номера на МПС, като за всяко нарушение устройството прави снимки. АТСС установява нарушителя като лазерният лъч върху полето на наблюдение на камерата установява превозното средство, което се движи с превишена скорост и автоматично прехвърля информацията на разпознатия регистрационен номер в базата данни за установените нарушения. В системата за контрол се показва скоростта и посоката на движение на най - бързо движещото се МПС от транспортния поток. В случая, с оглед наличните кадри от представения към електронни фиш снимков материал, се вижда във времева градация, че МПС, чийто водач е бил наказаното лице, е единственият заснет автомобил, т.е. засечената скорост от 84 км/ч. е именно на процесното МПС, а наказуемата скорост от 81 км/ч. е след направен толеранс в размер на 3 км/ч.

В съответствие с чл. 165, ал. 2 т. 6 ЗДвП към датата на извършване на нарушението за контролните органи на МВР изрично е предвидено правото да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата и да установяват нарушенията на тези правила, като използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, като на основание чл. 165, ал. 3 ЗДвП условията и редът за използването на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение са определени с Наредба на министъра на вътрешните работи № 8121 з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и Системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

За превишаване на разрешената максимална скорост в населено място от 31 до 40 км/ч. водачът на МПС се наказва с глоба в размер на 400 лв. Административният орган правилно е приложил разпоредбата на чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, съгласно която на водача му е наложена глоба в размер на 400 лв. Във връзка с това, електронният фиш и в тази му част се явява законосъобразен и административното наказание е правилно

индивидуализирано в законоустановения му размер.

Следва да се отбележи, че условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система без човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегна субективния човешки фактор. В параграф 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, т. 65 е законово пояснено какво точно представляват автоматизираните технически средства и системи. Те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес, тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. В този смисъл използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство. Същите установяват нарушенията по аналогичен със стационарните средства способ.

Доказано е авторството на деянието, тъй като фактът, че именно жалбоподателят е управлявал лекия автомобил на процесната дата, час и място, е безспорно установен на база приобщената справка за регистрация на автомобила и липсата на декларации с данни за лице, което е извършило нарушението.

Въз основа на установената фактическа обстановка, настоящият състав приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по [чл. 21, ал. 1 от ЗДвП](#), а именно - да съобрази скоростта на движение с указаната в ЗДвП.. Изпълнителното деяние от състава на това нарушение е определено като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

От субективна страна се установи, че процесното деяние е извършено

при форма на вина пряк умисъл, т.к. нарушителят е съзнавал, че е налице ограничение на скоростта, съзнавал е общественотоопасните последици, т.е. че застрашава обществените отношения, свързани с безопасността на движението по пътищата, но е negliжирал настъпването на общественотоопасните последици, при пряката си цел да управлява МПС, с избрана от него скорост, независимо от наличието на изрично ограничение.

Предвиденото административно наказание "глоба" е наложено в законоустановения размер от 400,00 /четиристотин/ лева, съгласно действащата към момента на нарушението, а и към настоящия момент законова разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, тъй като е налице превишаване на скоростта на движение с 31 километра в час.

Съдът приема, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на [чл. 28 ЗАНН](#) – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на [Наказателния кодекс](#) касае само посочените в [чл. 11 ЗАНН](#) въпроси, поради което дефинитивната норма на [чл. 93, т. 9 НК](#) следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественотоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване“ или „формални нарушения“. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗДвП задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на [чл. 28 ЗАНН](#) (а това се отнася и за [чл. 9, ал. 2 НК](#) вр. [чл. 11 ЗАНН](#)) не е изключено и при формалните

административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с безопасността по пътищата (особено актуална тема), както и превишението е значително – с 31 км/ч над разрешената скорост, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

При този изход на делото е основателна и претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР, съгласно изричното право, регламентирано в разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 вр. ал. 4 ЗАНН. С оглед невисоката фактическа и правна сложност на делото и разглеждането му в едно открито съдебно заседание, искането следва да бъде уважено в минималния размер, определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 80,00 /осемдесет/ лв. за представителството пред настоящата инстанция.

Предвид изложените аргументи, съдът намира, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН и чл. 63д, ал. 1 и 2 от ЗАНН, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Електронен Фиш (ЕФ) Серия К 3860552/07.08.2020 г., издаден от СДВР, с който на И. И. О., ЕГН *****, с адрес в с. И, ул. „Р“ № , на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание ГЛлоба" в размер на 400,00 /четиристотин/ лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като **ПРАВИЛЕН и ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.**

ОСЪЖДА И. И. О., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на СДВР, сумата

в размер на 80,00 /осемдесет/ лева, представляваща присъдено юрисконсултско възнаграждение.

***РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд-София град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.*

Съдия при Софийски районен съд: _____